

Personalno vprašanje.

Pod tem naslovom prinaša oktoberski zvezek strokovnega časopisa »Naša Pošta« naslednji zanimivi članek:

»V zvezku za junij je bilo govora o napredovanjih. Poleg zvaničnikov in službenikov. Kriterij za napredovanje je bil tak: 1. skupino II. kategorije so dobili uradniki 2. skupine po činu do poslednjega ukaza l. 1926; a ne glede na čin uradniki z zaključno 9. stopnjo osnovne plače, maturanti z zaključno 7. stopnjo, upravniki in predstojniki pošt pa, kolikor niso bili zapopadeni v kateri od prednjih dveh točk, zaključno z 8. stopnjo osnovne plače. Vsi ti pa so morali imeti neosporno število let državne službe civilnega reda, ki se zahteva za dosego pravice na 1. skupino.

Mnogo jih še čaka, da bodo napredovali kot njim »enaki«. Nekateri se pritožujejo, da so izostali izza »mlajših« od njih, itd. Posamezniki se obračajo v takih primerih na pristojno mesto. Stvarno je, da se niso priznala za napredovanje vojaška, dnevničarska in pogodbeno leta.

Z uredbo o razvrščanju se je priznala uradnikom in ostalim uslužbencem vsa službena doba po čl. 241. uradniškega zakona, v smislu določil čl. 230. in 231., zadnji odstavek, istega zakona, to je redna državna služba, neukazna z omejitvijo iz čl. 235. istega zakona, vojaška in sploh vsa služba iz čl. 137. istega zakona, ki se računa za pokojnino, a ta služba se je jemala kot osnova za nadaljnje napredovanje uslužbencev po skupinah v smislu določil iz čl. 57. in 58. istega zakona. Toda Glavna kontrola je osporila vsa napredovanja s priznano vojaško, pogodbeno ali dnevničarsko službo z razlogom, da se računa ta služba samo za stopnje osnovne plače in pokojnino, nikakor pa ne za napredovanje v najmanjše roke iz čl. 57. in 58. uradniškega zakona.

O tem je reševala obča seja Državnega sveta dne 3. oktobra 1928. pod šte. 34.304. Odločba se ni objavila v P. t. Vesniku, pa jo prinašamo tu v celoti:

»I. Čas, prebit v vojnah, se v smislu čl. 282. finančnega zakona za leto 1922/23 ne računa za napredovanje po skupinah.

II. Zvaničniki in služitelji, ki so bili prevedeni na uradniški zakon, a jim je služba prenehala prej preden je stopil v veljavo zakon o proračunskih dvanajstinah za december-marc 1925/26, če so imeli tedaj več ko 10 a manj ko 15 let službe, po čl. 281. finančnega zakona za leto 1922/23, ki se ima uporabljati v tem primeru, nimajo pravice do pokojnine.

III. Dnevničarska služba pri poznejšem sprejemu dnevničarja za državnega uslužbenca se v smislu čl. 130. uradniškega zakona ne računa ne za skupino ne za stopnjo.

IV. Državnim uslužbencem z ozemlja bivše avstro-ogrške monarhije, ki so stopili iz državne službe v kader zaradi odsluženja vojaškega roka po 6. septembru 1919, to je po dnevu, ko se je razširil vojni zakon na vso našo državo, se čas, preveden v kadru, ne računa ne za skupino ne za stopnjo.

Odločbe obče seje Državnega sveta (P. t. Vesnik 14. iz l. 1928., razpis 183, stran 280) pa regulirajo vprašanje o času, ki ga je uslužbenec prej prebil v avstro-ogrski vojski,

kakor tudi v prejšnji samoupravni službi in v bivših deželni in mestnih samoupravah.

Nastane vprašanje, ali je odločba Drž. sveta od 3. oktobra 1928 v soglasju z obstoječimi zakonskimi predpisi? Ž njo se ukinkajo pridobljene pravice uslužbencev. Na primer, uradnikom bivše kraljevine Srbije in Črne gore se je priznala vojaška služba s čl. 282. finančnega zakona za leto 1922/23, in to v ukazna leta državne službe, t. j. za napredovanje, a v pokojnino dvojno. Uradniški zakon ni ukinil te pravice, ampak jo je še potrdil s čl. 242. Potemtakem: ali je Državni svet smel in ali je bil pooblaščen, izdati tako odločbo, s katero se razveljavljajo pridobljene zakonske pravice, a katere so se dotlej vsem priznavale?

Poleg tega se je predmetna službena doba priznala uslužbencem za napredovanje tudi z rešenji o razvrstitvi, ker se je za ugotavljanje uslužbenčevega položaja na dan 1. septembra 1923. računala vsa služba, ki se računa za pokojnino po čl. 137. uradniškega zakona, torej tudi vojaška, pogodbeno in druga, a zakon nikjer ne določa, da se uslužbenec, kateremu se ob razvrstitvi prizna poleg redne službe še kaka druga državna služba, zadrži na položaju toliko časa, dokler ne navrši predpisanega roka redne državne službe.

Stalež (ranglista) uradnikov p. t. stroke je sestavljen na isti osnovi. Ako bi se citirana odločba Drž. sveta končno sprejela, bi postal stalež brez vsake vrednosti in temerja, a to bi prineslo občuten pretresljaj v vsej službi in uradniški hierarhiji.

Toda ministrstvo ne more obiti navedene odločbe Državnega sveta od 3. oktobra 1928 (v izvirniku pomotoma 1930 — pripomba urednika), dokler ne bi odpala zakonodajnim potom ali dokler oškodovani uslužbenci ne izzovejo s tožbo nove odločbe, kakor predvideva zakon. Pri tem se ne sme pozabiti, da čl. 46. finančnega zakona za l. 1930/31 določa: da drž. uradniki, ki bodo od 1. aprila 1930. dalje pripravili ali predložili na odobritev pristojnemu ministru ali za to pooblaščenim organom odloke o napredovanjih in razvrstitvah drž. uslužbencev, katere odloke razveljavi Državni svet, ter s tem povzročili škodo za državno blagajno, odgovarjajo solidarno za povračilo škode pred Glavno kontrolo, če manjkajo za take odloke osnovni in jasno predvideni pogoji v obstoječih zakonskih določilih glede sprejema osebe v državno službo, oziroma glede napredovanja ali razvrstitve drž. uslužbenca.

Kakor izvemo, zavisi vprašanje novih napredovanj iz II. partije od trenutka, kdaj se bo našla proračunska možnost. Morda še v teku tega leta. To se nanaša tudi na mlajše uslužbence, ki zaslužijo in kateri niso dobili kategorije, na katero bi imeli pravico po šolski izobrazbi. To je tudi v zvezi z vprašanjem sistemizacije. Zaradi budžetskih razlogov je izdal g. minister tudi odlok, da se ne sprejemajo nove prošnje za službo. So kandidatje z dovršeno p. t. šolo, ki čakajo na mesto po dovršeni vojaški obveznosti. Drugače, kakor je s kompetentne strani rečeno, naj je osobje prepričano, da se na pristojnem mestu trudijo, da

se poboljša materialno stanje uslužbencev p. t. t. stroke. N.č

K tem zanimivim izvajanjem »Naše Pošte« bi bilo treba podati nekatera pojasnila in ugotovitve, ki postanejo aktualna po gori citirani odločbi Državnega sveta.

Prva točka je jasna in porazna za uslužbenca z vojno službeno dobo. Po finančnem zakonu za l. 1922/23 se ta doba ne računa za skupine. Pojavi se vprašanje, kako se je mogla kljub tako jasni zakonski odredbi vendarle priznavati vojna služba prav do letos? Treba pa je vedeti, da govori čl. 282. tega zakona, ki je objavljen tudi v P. T. Vesniku šte. 19, 20 in 21 iz l. 1922, stran 301, samo o uradnikih bivše Srbije in Črne gore, od uradnikov iz novih pokrajin pa samo o dobrovoljcih. Potemtakem ta zakonska določba ne velja za uslužbenca-vojake v bivši avstro-ogrski armadi, oziroma bi se mogla samo smiselno nanje uporabljati po načelu: če se priznava srbskim in črnogorskim uradnikom vojna služba samo v pokojnino, je zelo verjetno, da se ne bo štela ta služba ugodneje za bivše a. o. vojake.

Tudi 2. točka velja samo za zvaničnike in služitelje iz Srbije in Črne gore, v smislu čl. 281. fin. zakona (Vesnik 19, 20 in 21 iz l. 1922, stran 301).

Glede razmotrivanja dopisnika »Naše Pošte« o pravilnosti in zakonitosti razsodbe Drž. sveta, se je naš urednik obrnil na odličnega strokovnjaka v personalnih zadevah in v tolmačenju uradniškega zakona, ki mu je dal naslednje zanimivo pojasnilo:

Namera zakonodavca je bila brez dvoma ta, da se šteje v najmanjše roke za napredovanja po skupinah v smislu čl. 57. uradniškega zakona samo efektivna civilna državna služba. Ta člen določa, da mora dovršiti uradnik za poedine skupine najmanj toliko in toliko let od dneva, ko vstopi v službo. Kdaj pa je vstopil v službo, je odvisno od čl. 12 uradniškega zakona, ki določa pogoje za vstop v državno službo, to je pred vsem prošnjo in dokumente, ki jih mora predložiti kandidat, preden se sprejme (vstopi) v državno službo. Brez dvoma torej — v civilno službo, zakaj za vojaško (vojno) državno službo ni potrebna nikaka prošnja.

Člen 230. uradniškega zakona je veljal samo za prevedbo, zato je med prehodnimi določili. Da pa se je takrat upoštevala tudi druga (vojaška) službena doba, je pripisovati čisto navadni tiskovni pomoti pri končni redakciji uradniškega zakona. Zadnji odstavek čl. 230. se namreč glasi: »Roki, predpisani v tem členu, se štejejo po členu 241.« — a stati bi moralo: »... po členu 242.« Ta člen se glasi: »Za odrejanje skupin se šteje čas, ki ga računajo poedine stroke državne službe za napredovanje v stroki.« Da gre res za pomoto, se vidi že iz tega, ker je v prehodnih določilih uradniškega zakona čl. 242. popolnoma odveč, če se ne spravi v zvezo s čl. 230.

S tem bi bilo nekako pojasnjeno vprašanje o računanju vojaške službene dobe. Odprto pa ostane vprašanje računanja kontraktualne službe, s čimer je takisto priznanih mnogo poštarjev. Ta stvar pa se nam pokaže v čisto drugi luči. O njej hočemo obširno izpregovoriti s posebnim člankom v prihodnji številki.

Svim ugovornim poštarima.

Pred nama se ugovornim poštarima odpira veliki posao, i mi več sada moramo da se sporazumimo, kako će taj posao teći, tko će ga voditi, tko će se starati, da začeto djelo privedemo svojoj svrsi. Taj veliki posao jest **penzioni fond**, koji je predviđen u novom pravilniku o ugovornim državnim poštama, koji će pravilnik u najskorije vrijeme ugledati svijetlo božje. Izim toga velikog posla predstoji vitalna pitanja ugovornih poštara, kao n. pr. reorganizacija Saveza i organizacija, gdje moraju bezuvjetno ugovorni poštar da zauzmu jedno vidnije mjesto, jer će se njihov broj uvadjanjem tih vrsti pošta i u druge krajeve države, gdje do sada nisu postojale, te deerarizacijom, povećati za najmanje 2000.

Treba riješiti i mnoga druga važna pitanja, treba naći načina, kako da se suspreči najavljen minimalna povišica od 25 odst., koja nikako ne može zadovoljiti poštare i pokriti najskromnije potrebe čovjeka. Treba naći načina, kako bi ugovorne pošte — prema su one i danas od svih drugih pošta razmjerno najrentabilnije — bile po državni budžet jače vrelo prihoda, iz kojega bi ugovorni poštar vukli i koristi. Mi jedan pojedinac znademo, kako bi se i gdje moglo naći vrelo prihoda, ali mi svi zašutismo mukom. Mi smo cijeli taj ogromni posao jednostavno prepustili organizacijama, nepromišljajući, da organizacije, ma koliko i imale volje za sve ovo, nemogu na sve dospjeti, jer se njeni predstavnici moraju da bore, i te kakvim poteškoćama, da i mali dio onog, što im se nameće, u dužnost posavršavaju.

Šta bi dakle trebalo učiniti? Trebalo bi — poput učitelja itd. — da se sastane par zauzetijih poštara na jedan dogovor, na kom dogovoru bi se razvila debata o našim poslovima. Takvih dogovora moralo bi biti u godini jedan, dva, a sada ovaj čas pak svakako. Trebali bi drugovi da dirigiraju iz svake direkcije po dva tri kolege na taj sastanak,

a za pokriće troškova tih ljudi — u koliko ih ne bi mogli sami podnesti — morao bi svaki poštar da doprinese svoj obol, nefaljeno, jer neuspjeje li ova akcija radi toga, što se nisu drugovi odazvali, neka sami sebi i pripišu sve ono, što bi se bilo moglo izraditi, a izradjeno nije moglo biti baš radi njihove indolencije. Mi se ugovorni poštar od svih struka u zemlji najmanje poznamo, najmanje sastajemo, zato možda i jesmo ovako zapostavljeni, — nepoznati.

Ovaj poziv šaljem svim uredništvima stručnih listova u zemlji, koji su mi poznati, moleći ih, da ga otisnu i taj broj pošalju svim ugovornim poštama na svojem teritoriju, da i oni koji nisu organizirani i predplaćeni na stručni list, saznaju o čem se radi, da i oni jednom pristupe kao članovi organizacije, da i oni prate rad celokupnog poštanskog osoblja i struke. — Svaki poštar u zemlji mora u ovoj akciji uzeti učešća, bilo da dodje k tome sastanku, bilo da doprinese ma i najmanji obol za pokriće troškova svojih drugova. Suvišak, u koliko bi ga bilo, upotrebio bi se za pokriće organizacijskih troškova oko putovanja, pa po tome nijedan dinar neće biti bačen u ludo, svaki dinar biti će upotrebljen u dobru svrhu.

Svaki poštar, koji bi želio da prisustvuje ovome sastanku, neka se prijavi svojoj organizaciji uz navod, u kojem mjestu bi se ovaj sastanak imao da održi. Naravno, da svaki mora računati time, da se mora naći takvo mjesto, gdje bi svima bilo prikladno i jeftinije. Doprinosi neka se šalju na naslov **organizacije**, a organizacije molim, da otvore jednu stavku u svojim knjigama kao privremeni račun poslanih doprinosa za pokriće troškova poštara oko putovanja na dogovor.

Da bi bilo sretno, da bi urodilo dobrim plodom!

Dragan Srića — Poštarov,
Bribir—Crikvenica.

Poštarski Miklavžev večer.

Zadruga »Poštni dom« je prišla letos na srećno misel, da priredi poštarski Miklavžev večer. Već sto poštarev je v Ljubljani, a praznujejo ta večer na raznih krajih: nekateri doma v najožjem rodbinskem krogu, drugi po raznih prireditvah, tako zvanih Miklavževih večerih. Zakaj bi enkrat sami ne poizkusili? In kdo je bolj poklican, prevzeti vodstvo take prireditve, kakor »Poštni dom«, ustanova, ki družu p. t. t. uslužbenca v skupnem smotru: zgraditi v Ljubljani lastni dom p. t. t. nameščencev.

Vse take prireditve se vrše običajno na predvečer sv. Miklavža, letos torej v petek, dne 5. decembra. Zakaj ne bi poizkusili poštarji s čim novim? Zato hočemo poštarski praznovati največji praznik naših otrok na sam dan sv. Miklavža, torej v soboto, dne 6. decembra ob pol osmih zvečer v hotelu Miklič. Takrat je največ poštarev prostih in drugi dan, v medeljo, marsikdo lahko dlje poleži.

Otrokom seveda ne smemo jemati njihove pravice in vere. Za nje hodi Miklavž zmiraj že na predvečer. Zato bo Miklavžev večer »Poštne doma« takole izgledal:

1. V petek 5. decembra ob 4. uri popoldne pri Mikliču za otroke. Miklavž bo delil darove staršev za pridno deco. Starše prosimo, da prineso darila v petek od 9. do 12. in od 14. do 15. ure k Mikliču. Darila bosta sprejemala dva člana načelstva »Poštne doma«. Ob 16. uri naj bodo zbrani vsi otroci in njih varuhi, da jim Miklavž razdeli namenjena darila. Za posredovanje se plača samo 2 dinarja od zavitka, da se krijejo iz-

datki za obleko in garderobo sodelujočih tovarišev.

2. V petek popoldne bo hodil poštni Miklavž tudi po hišah, v katerih se mu bodo priporočili. Prijave bodo raznašali pismo-noše prve dni decembra po hišah. Za Miklavžev obisk na domu se je treba prijaviti najzadnji dan v četrtek 4. decembra blagajniku »Poštne doma« g. Pokornu na poštni direkciji (računski odsek) med 8. do 12. in 16. do 18. uro. Odškodnina za prevoz daril in obisk Miklavža na domu znaša za poštarske družine 30 Din, za druge pa 40 Din.

3. V soboto 6. decembra ob pol osmih zvečer Miklavž za odrasle: za tovarišice, tovariše in sploh za vse, ki so pri pošti, mimo njih pa še za svojce, znance in prijatelje poštarev. Vse zopet pri Mikliču. Poskrbljeno bo za jed, pijačo in zabavo. Upamo, da pride vsakdo na svoj račun. Vstopnine ne bo. Iskreno vabljeni vsi in vsaki!

Končno pripominjamo, da se želi »Poštni dom« spomniti tudi onih otrok revnih poštarskih družin, skozi katerih vrata se Miklavž tako težko prerine. Zato se je obrnilo načelstvo »Poštne doma« na vse poštne organizacije in ustanove s prošnjo za male denarne prispevke, kako bi mogli iz nabranega denarja pripraviti nekaj čistega otroškega veselja tudi onim poštarskim otrokom, ki so deležni tako malo solnca in veselja.

Kam pojdeš na Miklavžev večer?

Če si poštar, potem veš kam: v soboto 6. decembra zvečer k Mikliču na poštarski Miklavžev večer!

Osebne vesti.

Pazljivi čitatelji »Poštne glasnika« so gotovo pogrešili to rubriko, ki je bila poprej skoraj v vsaki številki in je prinašala vse izpremembe v staležu p. t. t. osoblja dravske poštne direkcije (postavljenja, imenovanja, napredovanja, premestitve, upokojitve, ostavke, poroke, smrti). Sotrudnik, ki prispeva k tej rubriki, je obolel, pa zdaj že par mesecev ni »Osebnih vesti« v našem listu. Vaznejše novice, v prvi vrsti napredovanja, ki članstvo najbolj zanimajo, smo itak vedno takoj prinesli med drobižem. Danes pa imamo zaznamovati tako različne osebne izpremembe, da smo jih povezali v poseben članek.

SMRTNA KOSA

je začela kositi med upokojenci. Tekom meseca novembra so umrli kar štirje tovariši oziroma tovarišice, ki so prešli iz začasnega pokoja v trajni pokoj.

† **Regina Stupar**, upokojena p. t. uradnica II/2 je umrla dne 12. novembra, stara 52 let. Službovala je v Kranjski gori, Bohinjski Bistrici, Novem mestu, Ljubljani in v Žireh, a kot upravnica pošte v Radovljici in Dolenjem Logatcu, kjer je bila 29. marca t. l. upokojena. Pokoj je uživala torej samo dobrih 7 mesecev. Pokojnica je bila stroga, a odlična uradnica, vsled česar ji je bilo tudi poverjeno vodstvo pošt, ki so bile nekdanje nadpoštarske mesta. Bila je vedno zvesta in zanesljiva članica OPO.

† **Marija Cvar**, upokojena p. t. uradnica II/2 je umrla dne 21. novembra, stara 44 let. Službovala je na več poštah, a njeno šibko zdravje jo je vezalo zadnja leta na Ljubljano, ker je bila vezana na stalno zdravniško kontrolo in na najstrožjo dieto. Bolezen jo je spravila v predčasni pokoj, uživala ga je komaj nekaj tednov, a ni mogla več vzdržati. Pokojnica je bila tiha, skromna in blaga tovarišica, zvesta članica OPO.

† **Ena Payer**, upokojena poštarica. Dne 22. novembra je umrla pa še tretja upokojena poštarica, gđ. Ena Payer, katere pa sedanja generacija več ne pozna, ker je bila upokojena že v začetku svetovne vojne. Umrla je v ljubljanskem Jožefišču.

† **Jožko Modic**, poštni upravnik v pokoji. Čeprav najstarejši in že 40 let v pokoji, je baš njegova smrt najbolj presenetila. Dočim so bile tovarišice Stuparjeva, Cvarova in Payerjeva že del časa bolne, je bil naš veteran Modic vedno čil, krepak in podjeten, a ga je pokopala dne 24. novembra hitra pljučnica v 72. letu starosti. Pokojnik je služboval v Litiji, kot poštar v Zagorju in kot nadpoštar v Kamniku. Po upokojitvi se je preselil zopet v Litijo, kjer je tudi umrl. Rajnki Modic je bil izvrsten uradnik, odličen govornik in pravi taboraš organizacijskega gibanja. Organiziran ves čas aktivnega službovanja ni zamudil nobenega zborovanja in nobenega občnega zbora poštarskega društva, v katerem je vedno fungiral kot član odbora ali nadzorne komisije.

† **Velja Vukičević**, ministrski predsednik v pokoji. Dne 27. novembra pa je umrl v Beogradu bivši minister pošte in telegrafa g. Velja Vukičević v 60. letu starosti. Po poklicu profesor se je kesneje posvetil političnemu življenju, bil dolgo let narodni poslanec, postal l. 1922. gradbeni minister, a po krizi dne 16. decembra 1922. minister pošte in telegrafa, v katerem svojstvu je ostal do 18. julija 1925. V dobo njegovega ministriovanja pade torej tudi 1. september 1923 in z njim uradniški zakon in uredba o razvrstitvi p. t. t. osoblja, pa mora večina tega osoblja že zato ohraniti pokojnika, ki si je tudi drugače prizadeval pomagati osebju, v hvaležnem spominu.

Vsem blagim pokojnikom želimo večni mir in pokoj. Slava njih spominu!

DR. ŠOČ UPOKOJEN.

Teško nas je zadela vest, da je upokojen načelnik gradbenega ministrstva g. dr. Pero Šoč. To ime je pač znano vsakemu čitatelju našega lista, lahko rečemo slehernemu p. t. t. uslužbencu kraljevine Jugoslavije. Saj je bilo toliko oči uprtih v njegovo delo, toliko je bilo nade v njegove načrte, toliko je bilo harmoničnosti v njegovem delovanju in v delovanju strokovnih organizacij p. t. t. osobja.

Poštar skozi in skozi je prešel vse faze svoje sijajne karijere. Iz poštarske rodbine se posveti tudi sam pošti, študira v inozemstvu, je svetsko izobražen človek, kot 30-letnik že opravlja visoko službo v poštnem resoru, med svetovno vojno postane prosvetni minister in zastopnik zunanjega ministra bivše kraljevine Črne gore, po prevratu posveti svoje visoke zmožnosti in idealno poštenje skupni domovini Jugoslaviji, prevzame kot bivši minister načelniško mesto v poštnem resoru, postane šef stroke, po upravni razdelitvi ministrstev se bori za obnovo ukinjenega ministrstva pošte in telegrafa, piše fulminantne članke v ugledno beografsko časopisje za rešitev, povzdigo, napredek in osamosvojitve pošte, telegrafa, telefona in radia, začne z nadaljevanjem izdajanja strokovnega časopisa »Naša Pošta«, kjer zastopa edino le koristi p. t. t. stroke in njenega osobja, puščajoč v nemar sebe in svojo usodo...

Uverjeni smo, da ne odhaja g. dr. Šoč v pokoj — počivat. On odhaja na novo delo za stare ideale. Naj dela v zavesti, da ga spremljajo pri njegovem plemenitem delu želje celokupnega p. t. t. osobja.

Otvoritev zagrebškega poštne doma.

Za bratsko oblastno organizacijo p. t. t. uslužbencev in za vse hrvatske tovariše znači 15. november 1930 mejnik nove dobe, kronanje dela z uspehom. Tega dne se je otvoril v novem delu Zagreba, v Hrvojevi ulici, poštni dom zagrebške oblastne organizacije. Je to ponosna, krasna stavba s tremi nadstropji, ki je stala poldrugi milijon dinarjev. Če se ve, da se je zgradila ta stavba brez sleherne državne ali drugačne podpore, da se je dvignila iz samih prispevkov obubožnega poštarskega stanu in iz dolgov, potem si lahko mislimo, kolika je bila požrtvovalnost, kaka čudovita idealnost in kak nečuvni pogum, da so si naši hrvatski tovariši postavili v teh težkih časih tak sijajni dom.

K temu herojskemu delu iskreno čestitamo vsem iz naše najbližje in najdražje oblastne organizacije ter se ž njimi vred radujemo krasnega uspeha. Mnogo jih je, ki so pripomogli k uresničenju tega ideala, vendar menimo, da ne zakrivimo nediskretnosti, če omenimo od predelavcev tega doma vodilne delavce organizacije, t. j. predsednika tov. Ljubomira Lalića, tajnika tov. Tropana in člane uprave tov. Ilijo Bjegovića in Vlado Lalića, kakor tudi od tovarišev, ki so trenutno izven oblastne organizacije, gg. Marina Levaja, Ante Kašića, Petra Pešeljca in prejšnjega direktorja g. Rupeca.

Posvetitev novega poštne doma se bo izvršila z vso slovesnostjo ob priliki XIII. poštne kongresa, ki bo dne 12. julija 1931 v Zagrebu. Skromnejša slavnost se je vršila ob priliki otvoritve dne 15. novembra t. l. ob navzočnosti funkcionarjev uprave zagrebške poštne direkcije z g. direktorjem Milosavljevićem na čelu, raznih delegatov in prejšnjih društvenih voditeljev. Iz Ljubljane se je udeležila tega slavlja četvorica: predsednik OPO tov. Čampa, tajnik tov. Rabič, odbornica tov. Mikuževa in urednik »Poštne glasnika« tov. Jakše.

Civilni in vojaški čin.

Vsak moški državljani, torej tudi poštni uradnik in sploh državni uslužbenec, je po zakonu o državni obrambi dolžan služiti kadroški rok in vsako nadaljnjo vojaško službo, če je normalno raščen in zdrav. Za razpored v vojaški službi je edino merodajna šolska izobrazba ob rekrutaciji. Uradnik z maturo ali enakovredno šolo, ne pa izobrazbo, doseže čin častnika v rezervi, brez mature je pa navaden vojak — redov.

Ker zavzema večina poštne uradnikov v civilni službi položaj, ki je po izobrazbi enako vreden oficirskemu činu, bi bilo potrebno, da se jim vojni čin v rezervi regulira sorazmerno z njihovo civilno službo, po

Naša prava kolinska cikorija

dopolnilni izobrazbi, eventualno po predpisani skrajšani. Sedanja praksa v tem pogledu se nam ne vidi pravična, ker se dogaja, da mora uradnik v civilnem činu poročnika služiti v vojski kot navaden vojak, tako kakor vsak nepismeni državljani brez šol. Ob vpoklicu k orožnim vajam je v civilni službi podrejeni pri vojaki — predstojnik svojega šefa. Kakšna razmerja se utegnejo zgoditi ob mobilizaciji, si lahko vsak sam predloži.

Zato bi bilo treba po dopolnjeni izobrazbi razvrstiti vsakogar na mesto, kamor spada. Najbolje, čin v civilni službi naj ustreza činu vojske v rezervi. Saj gotovo ni izobrazba civilnega državnega uradnika na splošno, a poštne s specialnimi tečaji in izpiti posebej, manj vredna, kakor od narednika ali vojaškega uradnika. Vendar narednik lahko postane uradnik, toda uradnik ne more biti vojaški uradnik, niti narednik v rezervi, da o rezervnem častniku niti ne govorimo. Če lahko postane narednik po 12 letih dobre vojaške službe in po napravljanih potrebnih strokovnih izpiti državni uradnik ter se mu pomanjkanje šolske izobrazbe spregleda, zakaj ne bi mogel državni uradnik postati častnik v rezervi, če napravi predpisani izpit?

To na videz malenkostno vprašanje je za moške uradnike, pa tudi za ostale uslužbence, velike važnosti. Zato si moramo prizadevati, da se reši povoljno in pravično.

Z.

Z 8. odborove seje OPO od 7. XI. 1930.

Širše konference. Predsednik poroča o zadnji širši konferenci OPO ter omenja, da širše konference v praksi ne dosežajo svojega namena. Nabere se mnogo materiala, katerega pa širša konferenca ne reši, ampak ga prevlači na odbor. Zato bo treba to institucijo drugače urediti.

Akcija Trgovske zbornice. V boju organizacije za izboljšanje p. t. t. stroke in njenega osobja ter v boju proti komercializaciji ali razdržavljanju telegrafa in telefona je njena glavna pomočnica in prvobornikinja ljubljanska Zbornica za trgovino, obrt in industrijo, kar odbor z zadoščenjem in hvaležnostjo ugotavlja.

Proti obdavčenju pog. poštarjev je usvojilo ministrstvo za gradnje v polnem obsegu stališče organizacije ter je poslalo dobro utemeljeno vlogo na finančno ministrstvo s predlogom, da se ukine za pogodbeno poštarje plačevanje pridobnine in da se zopet uvede pobiranje uslužbenskega davka od mesečnih prejemkov. Pri tej priliki se ugotovi, da plačujejo nekateri pog. poštarji zato toliko davka (1500—2000 Din), ker ali sploh niso napovedali svojih dohodkov in izdatkov, ali pa so premalo upoštevali odbitke. Kdor je napravil pravilno prijavo, ni več obdavčen, kakor s 600—1000 Din na leto.

Izključeni člani. Zaradi neizvrševanja članskih dolžnosti je odbor izključil naslednje člane iz oblastne organizacije: Adamič Slava, zvančnica v Grosupljah, Straus Mihael, uradnik II. kat. v Rajhenburgu, Šerc Miloš, zvančnik v Mostah in Šušteršič Mara, uradnica III. kat. v Grosupljah.

Deputacija k ministrskemu predsedniku. Ker je najavljen za 9. in 10. novembra prihod predsednika vlade g. Živkovića v Ljubljano, sklene odbor, da gre OPO z deputacijo k gospodu ministrskemu predsedniku zaradi specialnih doklad.

To in ono.

Napredovanja. Obetajo se za 1. december napredovanja v I. in 2. skupino II. kategorije. Kaže, da bodo dobili višjo skupino vsi, ki imajo zakonske pogoje. Sporno je še za one, ki so letos že enkrat napredovali. Upamo, da bomo v prihodnji številki lahko že objavili imena srečnih tovarišev in tovarišic.

Poroka in slovo. Dne 21. novembra se je poročila tov. Anica Kurentova, poštna uradnica II/2 pošte Krško z g. Karlom Biberom, veletrgovcem iz Zagreba. Simpatični tovarišici in večletni odlični delavki v organizaciji v Celju, najiskreneje čestitamo. Tov. Kurentova je dala še pred poroko ostavko na svojo službo, katere ostavka je bila sprejeta ravno na dan poroke.

Iplačevanje mesečnih prejemkov. Ako pade na prvi dan meseca nedelja ali praznik, izplačujejo pošte vsem državnim uradom in uslužbencem v dravski banovini mesečne prejemke že zadnji dan prejšnjega meseca, le poštam oziroma poštanim uslužbencem tega ne smejo storiti. In kako hudo je to marsikomu izmed nas. Zato mislim, da izrazim željo vseh poštarjev v dravski banovini, ako prosim direkcijo pošte in telegrafa v Ljubljani, da dovoli to tudi poštanim uslužbencem. — Poštar z dežele.

Prostovoljni prispevki. V blagajno OPO so darovale tovarišice p. t. uradnice II/2: Arko Marija iz Ljubljane 1, Kuess Marija iz Velike Nedelje in Smodič Rafaela iz Ormoža — vsaka po 50 Din. Za bolno tovarišico pa je naknadno še poslala tov. Stanič Klara, zvančnica pošte Ljubljana 1 Din 10.—. Vsem najlepša hvala.

Zamenjava službe. Katera poštna služiteljica iz Ljubljane ali bližnje okolice bi hotela zamenjati svoje službeno mesto s tovarišico v Šmartnem ob Paki? Cerj. ponudbe poslati na pošto Šmartno ob Paki.

Zahvala. Ker se ne morem vsakemu posebej zahvaliti, se tem potom najiskreneje zahvaljujem vsemu osobju pošte Maribor 2, ki so mi tako solidarno priskočili na pomoč s prostovoljnimi prispevki, da sem mogel pokriti bolniške stroške. Iskrena hvala vsem, ki so mi na en ali drugi način storili kaj dobrega. — Štefan Kobal, služitelj, Maribor 2.

Ugodnosti za organizirane. Časopis avstralskih telegrafistov sporoča, da se je nova avstralska vlada postavila na stališče, uporabljati razsodbe samo na udeležene stranke, torej ne tudi na neorganizirane. Organizacija namerava uslužbenec, ki bi se tudi zdaj ne organiziral, sprejemati potem samo proti plačilu vpisnine od 5 guinej (okrog 1800 dinarjev).

Svetovno organizacijsko gibanje. Po ugotovitvi mednarodne organizacijske zveze je znašalo skupno število strokovno organiziranih konec 1927. leta 46,187,060, konec 1. 1928. pa 44,190,025. Od teh jih je pripadalo 1. 1927. — 42% (1. 1928. — 45%) neodvisno-strokovnim organizacijam, 29,6% (26,5%) komunističnim, 4,0% (4,8%) verskim, 0,6% (0,7%) sindikalnim in 23,2% (23%) drugim (med tem tudi fašističnim) organizacijam.

ZA GOSPODE

najboljše angliško in češko sukno za obleke in površnike kakor tudi srajce, ovratnike in še mnogo drugih predmetov nudi najceneje v ogromni izbiri

manufakturna in modna trgovina

MILOŠ PŠENIČNIK / / CELJE

Kralja Petra cesta št. 5

OGLEJTE SI

ravnokar došlo

zimsko manufakturno blago

pri trdki

MAJER FRANJO

Maribor, Glavni trg šte. 9.

Krasne damske plašče in obleke, zimske suknje za gospode, trenchcoate in obleke

kupite dobro in najceneje pri

Fran Lukič, Ljubljana
Stritarjeva ulica

Urar in juvelir

M. Igerjev sin -- Maribor, Gosposka ul. 15

Prodaja na obroke

Steкло in porcelan, ogledala in okvirje za slike, vsakovrstnih servisov in jedilno orodje kupujte le pri trdki:

M. RAUCH, Celje

Prešernova ulica šte. 4.

POŠTARJI — člani nabavljalne zadruge dobe KAROČEVlje, Maribor, Koroška cesta 19, na mesečne obroke; cene znižane!

ANDREJ ČEKADA

priporoča veliko izbiro usnja

in čevlarske potrebščine

LJUBLJANA

Sv. Petra, cesta šte. 16

filiala: Prešernova ulica št. 16

Naše cene in naši plačilni pogoji omogočijo, da si more vsakdo nabaviti

moderen radijski aparat

Obrnite se takoj na nas

RADIO LJUBLJANA

MARIBOR,
Aleksandrova 44.

LJUBLJANA,
Miklošičeva 5.

Največjo izbero vsakovrstnega usnja in čevlarskih potrebščin priporoča

Franc Erjavec

Ljubljana, Stari trg št. 11

Manufaktura, Trenchcoate,

krzno kakor sploh vse oblačilne predmete nudi po zmernih cenah tudi na odplačilo trdka

L. Ornik, Maribor

Koroška cesta 9

Dvokolesa

teža od 7 kg naprej

najlažjega in najmodernejšega tipa najboljših svetovnih tovarn. Otroški vozički se izdelujejo tudi po okusu naročnika. Šivalni stroji, motorji, pneumatika, posamezni deli. Velika izbira, najnižje cene. Prodaja na obroke. Ceniki franko.

»TRIBUNA« F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov, LJUBLJANA, Karlovska cesta št. 4

Za pod božično drevesce
priporočamo našo bogato izbiro zelo prikladnih daril

kakor:

- Razno modno blago za obleke in plašče
- Fine modne barhente in baržune osobito najfinejše znamke „Linden“
- Velour, šifon, razno svilo
- Šifone in batiste od Din 9 — naprej
- Barvaste batiste za damsko perilo
- Cefirje za moško perilo
- Garniture za spalnice in jedilnice
- Preproge za divane iz pliša, volne in svile
- Vsakovrstne posteljne odeje
- Preproge, predposteljnike
- Frotirne in platnene brisače
- Linolej na meter in odmerjen
- Platneni in batistasti žepni robci
- Največja izbira zastorov itd.

A. & E. Skabernè, Ljubljana